

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentivs,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschienen] 1559

M. Antonii Myreti In Adelphos Terentii Argvmentvm.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](#)

M. ANTONII MVR ETI

IN ADELPHOS TERENTII

ARGUMENTVM.

M ITIO, & Demea, duo dissimillimo fratreis ingenio fuere. ille urbanam uitam secutus est; hic rusticā: ille cœlebs uixit; hic uxorem duxit: ille ingenio lenissimo; hic asperrimo: ille mitis etiam in alienos; hic sceuus etiam in suos: ille etiam in ira placidus; hic etiam citra iram ferox. Erant Demeæ filij duo: ex quibus natu maiorem Aeschinum sibi adoptauit Mitio, eumq; secum in urbe liberalissime, iudulgentissimeq; educauit: minorem Ctesiphonem ruri secum seuere imprimis, ac restrictive habuit pater. Aeschinus multas meretrices, patre ad omnia conuiuente, adamauit; multa conuiuia celebrauit; quæ denique iuuetus fert, ea omnia non libere modo, sed etiam licenter exercuit. postremo usque eo progressus est. in uirginem pauperculam quidem, sed bonam, bonis prognatam, Pamphilam nomine, quam mater sostrata uidua sancte secū, & pudice, ut poterat, educabat, noctu temulētus cum incidisset, uim ei attulit, grauidamq; fecit. uenit postea ad matrem illius, ueniam petens, pollicensq; se puellam uxorem ducturum. ea fide data, & ignotum est, et tacitum. Ctesipho, cum in urbem interdum uenitaret, ipse quoque citharistriæ cuiusdam amore corseptus est. totam eius rei famam, ne quâ emanaret, ac perueniret ad Demeam, in sese Aeschinus transferebat.

d 4 bat.

bat. tandem, cum leno, puellæ dominus, aut pecuniam
sibi, quanti ea erat, uellet in manum dari, aut se eam
alij uenditurum minitaretur; adductus in summâ de-
sperationem Ctesiphonem, iam de relinquenda patria cogi-
tabat: cum Aeschinus, re intellecta, qui nullo neque
pudore teneretur, neque metu, domum lenonis per uim
ingressus est, & ipsum, & familiam contudit pugnis,
puellamq; per uim abreptam tradidit fratri. spargia-
tur tota urbe rumor. uenit Demea, Mitione obiurgat,
in clamat, testatur deos atque homines, quod dissolu-
tus, quod intemperans, quod uinosus, quod escortator,
quod nullius bonæ rei Aeschinus foret, omnem in Mi-
tione uno hærere culpam: dijs gratias agere, quod ille
saltem, quem ipse ruri haberet, frugi, ac temperans
esset; rei studeret, & famæ, illarum rerum nihil ne co-
gitaret quidem: tantum uidelicet interesse inter suam
& fratris disciplinam. placat hominem, quantum in
se est, Mitio: iamq; se ab eo expediuerat, cum superue-
nit aliud, quod maiores etiam tumultus excitaret. ra-
ptam ab Aeschino citharistram, perfertur ad matrem
Pamphilæ, quæ quidem Pamphila ita erat ad parien-
dum uicina, ut iam è dolore laboraret. quid faceret
misera? mutatum Aeschini animum, se uero, filiamq;
suam proditas per summam perfidiam, ac desertas pu-
tabat. Getam seruulum, qui pauperem familiam solus,
ut poterat, alebat, mittit ad Hegionem, puellæ cognac-
tum, iubetq; ei rem, ut erat, exponere. interea audie-
rat Demea, suum quoque Ctesiphonem in raptione af-
fuisse. iamq; totus in fermento, ut aiunt, erat; cum ei
Syrus, seruus uaferrimus, mendaciolum aspergit: ue-
nisse

nisse quidem rure Ctesiphonem , sed uenisse obiurgatum Aeschinum; multa ei medio foro mala dixisse , deinde rediisse rus in præfecturam suam. lacrumare gau dio Demea , & gratulari sibi , quod unum saltem habe ret , in quo extaret paternæ seueritatis exemplum. dum rusredit , incidit in Hegionem , à quo de constuprata per uim ab Aeschino Pamphila intelligit. denuo com motus , dum fratrem , ut in eum iram euomeret , quær it , obuium habuit mercenarium à villa , ex quo sciscia tatus de filio , accipit , non esse ruri . redit ad syrum ; à quo ei rursus nouum mendacium , uelut offa in os , ne latraret , obijcitur . quær it , ubi fratrem reperire pos set. id uero ita indicauit syrus , ut infelix senex , dum illius uerbis fidem habet , nequicquam omne oppidum perreptauerit . interea Mitio omnium ab Hegione certior factus , ipse met ad mulieres profectus , iacètes iam & afflictas erexerat , labantes & dubias confirmaue rat , tristitia ac mœrore confectas recreauerat , pollicia tus , se Aeschino Pamphilam uxorem daturum . uenit Demea . clamor , iurgium , conuicia . etiam eo præsente , seruulus quidam Ctesiphonem per imprudentiam no minat . ille cum subito per uim in ædes irrupisset ; quem iampridem putabat ruri Fodere , aut arare , aut aliquid ferre denique , eum accubantem cum amica , & suauiter potitatem deprehendit . ibi uero tanta iracundia incitatus est , ut arderet . satis diu uociferatus cum es set , tandem placida & composita Mitionis oratione eō perducitur , ut deposita ueteri scœnitia , benignus , af fabilis , lepidus esse meditetur . itaque ipso non per mittente tantum , sed etiam iubente , puerpera do cum

mum traducitur: fiunt nuptiae; lenoni numeratur ar-
gentum; Mitio ipse sophronam dicit uxorem; Hegioni
datur, unde uiuat, syrus una cum Phrygia uxore ma-
numittitur. cum Mitio, ceteriq; omnes, sed tamen pre-
cipue Mitio illam tantam, tam insperatam, tam subi-
tam mutationem admiraretur; graui & cordata ora-
tione claudit fabulam Demea; si omnia profundere, si
in omni libidine ac nequitia uiuere, si totam rem hel-
luationibus, scortationibus, largitionibus consumere li-
beat, nihilo id sua magis, aliquanto etiam minus, quo
sibi minus ætatis supersit, quia maliorum interesse: sin
corrigi se in loco, & modice coerceri, atque admoneri
uelint, eum esse se, qui id præstare possit. permittun-
tur ei omnia. ita fabula concluditur.

S C H O L I A .

ADELPHI TERENTII) In omnibus antiquis
libris non ADELPHI, sed ADELPHOE le-
gitur. idq; ego, ne quid dissimulem, uerius puto.

ACTA LVDIS FVNEBRIBV S L. AI-
MILII PAVLLI.) Ita est summo consensu in an-
tiquis libris: ut ualde mirer, qua stultitia quidā alij ex
FVNEBRIBV S fecerint, FVNERALIBVS,
& L. Paulli nomen sustulerint.

Q. FABIO MAXIMO, P. CORNELIO A-
FRICANO) Horum uterque L. Aimiliū filius fuit:
sed ille à Q. Fabio Maximo, hic ab Africani superioris
filio adoptatus.

AEDILIBVS CVRVLIBVS.) Hoc perspicue
falsum

